

Draadloos en doordacht

De evolutie van gitaar naar gitaarsynth zit in een stroomversnelling. Niet alleen door het verschijnen van meer en meer avant-garde stompboxen, maar ook doordat de midi-gitaartechnieken volwassen worden.

door **Allard Krijger**
allard@interface.nl

De Fishman TriplePlay is een fraai voorbeeld van voortschrijdende ontwikkeling op het gebied van midi-gitaartechniek. De TriplePlay is een combinatie van hardware en bijpassende software waarmee je een compleet softwaregitaarsysteem maakt, op basis van je eigen gitaar. Wat erg tof is van TriplePlay is dat het een draadloos systeem is, dus je hebt geen extra of bijzondere kabels nodig. Het werkt met een hexafonisch element, niet anders dan we kennen van onder meer Roland, Terratec Axon en Casio. Zo'n element vangt de vibraties van de zes snaren individueel op, waardoor ze kunnen worden gebruikt om een synthesizer op zes kanalen aan te sturen. Je kunt daarbij typische gitaartechnieken blijven gebruiken, als pitchbend op één snaar (en de andere niet...), of dezelfde toon op twee verschillende snaren. En je kunt zo dus zesstemmig polyfoon spelen, de maximale polyfonie van vrijwel elke normale gitaar.

info

- **Prijs incl:** € 499,-
- **Distributie:** Algam Benelux, +32 33 344750
- **Internet:** www.algambenelux.be
www.fishman.com

specificaties

- draadloos midi-gitaarsysteem (hard- en software)
- usb-dongle voor draadloze ontvangst
- draadloos bereik ±30 meter
- werkt met alle standaard daw's onder Mac of Windows
- usb oplaadbare batterij, werkt tot 20 uur
- inclusief extra software en presets
- NI Komplete Elements
- IKM Sampletank 2
- Notion Music Progression 2.0
- Presonus Studio One Artist 2
- gemakkelijk te monteren en demonteren

aan de bodem van je bovenblad, bij je gitaarbandknop bevestigd. Daarop wordt via een niet al te lang snoertje, het daadwerkelijke element aangesloten. Fishman levert een

hoop hang- en sluitwerk mee om deze twee dingen op een aantal veelvoorkomende gitaarmodellen te monteren, zonder in de weg te zitten. Er zijn montagemiddelen voor Strat-, Tele- en Gibson-achtige modellen, en allerlei variaties daarop. Desalniettemin had ik geen enkele gitaar in mijn bezit waar het ding echt op paste. En ik heb zes elektrische gitaren, waar ik eerlijkheidshalve bij moet vertellen dat die geen van alle echt standaard zijn. Uiteindelijk heb ik de TriplePlay gemonteerd op mijn Gibson Les Paul imitatiegitaar, waarbij alleen de Bigsby tremolo een complete montage in de weg zat. Maar het element zat prima, dankzij de adapter voor de Tune-O-Matic brug. Je kunt het element en de controller te allen tijde verwijderen zonder gedoe. Het element zit vast met een kliksysteem, de controller met een sterke magneet. Het hulpstuk om de controller te bevestigen zet je vast aan de body middels de gitaarbandknop. Dat ging bij mij dus niet, omdat de Bigsby in de weg zat. Aangezien dit om een test ging, heb ik dan maar wat gaffertape gebruikt. Maar in het echt moet

Gaffertape

Wat zit er in de doos? Als eerste het element met de controller. De controller is een vrij plat D-vormig plastic doosje dat je ergens

INTERFACE XTRA

- • walkthrough
- • talloze artistdemo's
- • handleiding

je dus wel even opletten of je een gitaar hebt waarop er plek is voor alle hardware.

Pairen

De hardware die je op je gitaar hebt gemonteerd, communiceert draadloos via een usb-dongle in je computer met de software die je draait. Dus de data wordt niet meteen naar midi omgezet en als draadloze mididata verzonden: het gaat eerst naar de dongle, waar de TriplePlay software er iets mee kan gaan doen. Hoewel de dongle ook door andere software gezien wordt als midipoort, kun je enkel vanuit de TriplePlay software ten volle gebruik maken van je hexafonische element, in de zin van dat de snaren gesplitst worden naar verschillende 'kanalen'. Dus zonder de eigen software komt alles wat je speelt op je gitaar op één midikanaal binnen, met alle beperkingen van dien. Om de zaak aan de praat te krijgen, moet je controller en dongle *pairen*; gelukkig een simpele procedure. Tijdens het testen raakten deze twee elkaar echter soms even kwijt, wat mij doet aarzelen de TriplePlay live te gebruiken in een situatie die er echt toe doet. Dat kan natuurlijk ook aan mijn computer hebben gelegen.

Installatiestress

De TriplePlay hardware is al tof, maar in combinatie met de software gaat dit product echt glanzen. Al is de installatie wel een gedoe. Fishman levert een groot aantal presets mee met de software, maar dat is allemaal software van andere bedrijven zoals Sampletank, Kontakt en Reaktor. Daar krijg je TriplePlay-versies van bijgeleverd, inclusief autorisatiecodes, maar tjonge jonge, wat een gedoe. Zo heb ik zelf al Kontakt en Reaktor, maar het was helemaal niet duidelijk hoe en wanneer ik dat tijdens de installatie kon en/of moest aangeven. Uiteindelijk heb ik het wel aan de praat gekregen en vond TriplePlay ineens spontaan mijn versie van Reaktor zonder daarover te communiceren met mij, maar prima; fijn dat het werkt.

De TriplePlay software ziet er overzichtelijk uit en werkt verder zoals het hoort. Het is feitelijk een vst-host-programma, dat het desbetreffende plug-in-instrument geschikt maakt om via de TriplePlay hardware te bespelen op een gitaarachtige wijze. En dat doet het dus gewoon goed.

Eigen sounddesign

Als de software is opgestart, kun je door de presets lopen middels de knoppen op de gitaarcontroller. Dat is handig. Ook het ont-

Met hard- en software bouw je een compleet gitaarsysteem op basis van je eigen gitaar

het oordeel

- + strakke tracking
- + slimme montage-hardware
- + ongelimiteerde sounds met vst's naar keuze
- installatie software
- verbinding soms onzeker

breken van snoeren voelt heel bevrijdend. De presets die Fishman meeleverd in de Tripleplay software vielen mij wat tegen: veel imitatiegeluiden zoals orgel, piano, brass, violen en zo meer. Deze geluiden worden door Kontakt verzorgd. De Reaktor-geluiden zijn wat avontuurlijker en lijken ook wat beter te reageren, maar zijn erg 'synthy' zonder zich te willen schikken in het gitaaridoom. Dan is het punt van een midigitaarcontroller een beetje zoek, vind ik. Maar uit beide voorbeelden denk ik op te kunnen maken dat Fishman denkt dat gitaristen de rol van de toetsenisten willen overnemen. Gelukkig staat niets je in de weg om zelf je plug-in naar keuze in de Tripleplay software te hangen en zelf je gitaarsynth-sounddesign te doen.

De respons van het systeem is erg goed. Als je het element juist geplaatst hebt, komen alle tonen die je speelt goed door. Een juiste (standaard) stemming van je gitaarsnaren is wel van belang, anders raakt het systeem van de kaart. Veel presets hebben geen pitchbend en er wordt daardoor ook niet of slecht gereageerd op vibrato en dergelijke. Maar met wat programmeerwerk is dat gemakkelijk op te lossen. TriplePlay is het eerste systeem (afgezien van de Expressiv Midi Pro gitaar van Rob O'Reilly, zie Interface 209) dat echt beter reageert dan mijn Casio PG380 midigitaarsynth uit 1987. Nog steeds moet je netjes spelen. Daar is niets mis mee natuurlijk, maar de noten spatten er strak en zelfverzekerd uit, over het hele bereik. Tof is hierbij dat je je sound kunt opbouwen in je

computer met alle synthplug-ins en effecten die je maar hebt, en daarnaast ook het eigenlijke gitaargeluid kunt gebruiken. Kortom, een modern en flexibel systeem, maar niet heel simpel of foolproof; je moet echt weten wat je doet.

Conclusie

Dit is wellicht de goedkoopste manier om de wereld van midigitaar te betreden. Het werkt ook nog eens retestrak en is draadloos; wat een zegen! Het systeem biedt een ongekende vrijheid doordat je niet vastzit aan de sound-engine van één bedrijf. Je kunt elke plug-in gebruiken die je maar wilt. En wat ik ook een groot voordeel vind, is dat je de hardware zonder openhartchirurgie op je gitaar kunt monteren. En er ook weer afhaken zonder dat iemand kan zien dat het er ooit gezeten heeft. Goed doordacht! Er is ook een speciale footcontroller verkrijgbaar, de FC-1, wat het systeem nog gebruiksvriendelijker maakt. Ik heb dat niet kunnen testen, maar verwacht dat dit net als de rest van de hardware goed werkt en degelijk gemaakt is. Minder overtuigend is de installatieprocedure van de meegeleverde software, maar hé, je hoeft dat niet te doen. Als ik kijk naar de prijs die je voor de TriplePlay betaalt in vergelijking met andere midigitaarsystemen, dan weet ik het wel. Misschien koop ik er zelfs een gitaar bij waarvan ik zeker weet dat de hardware er goed op past... Ben ik nog steeds beter (en goedkoper) af! ■